Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

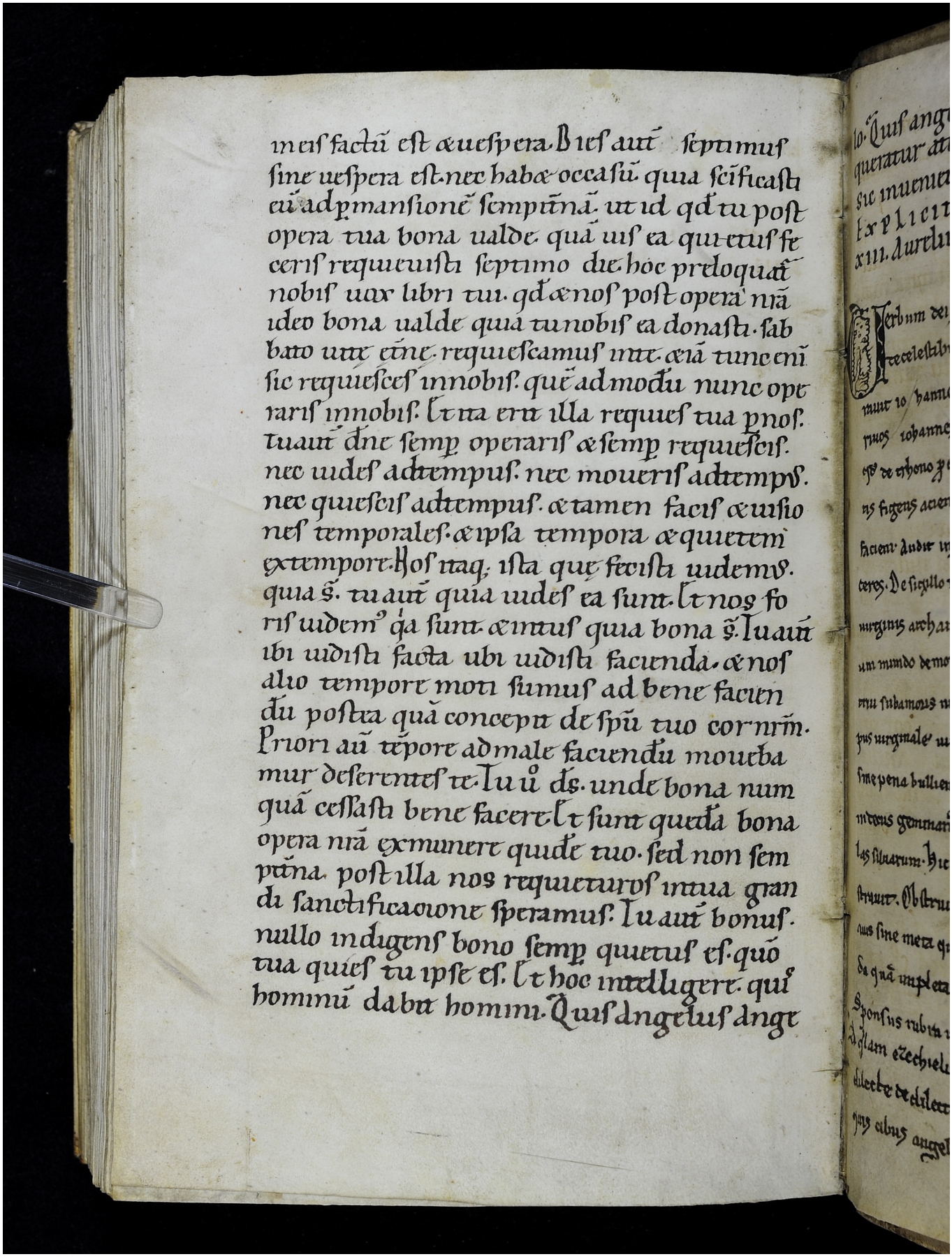

meis factū est ꝫ uespera. Dies aut̄ septimus
sine uespera est. nec habꝫ occasū. qua sc̄ificasti
eū ad pmansionē sempit̄nā. ut id qđ tu post
opera tua bona ualde quā uis ea quietus fe
ceris requieuisti septimo die hoc prelocuat̄
nobis uox libri tui. qđ ꝫ nos post opera nr̄a
ideo bona ualde quia tu nobis ea donasti. sab
bato uite ēt̄ne. requiescamus mtt. ꝫ tunc eni
sic requiescet̄ in nobis. quē admodū nunc ope
raris in nobis. ⁊ ita erit illa requies tua p nos.
tu aut̄ dne semp operaris ꝫ semp requiescis.
nec uides ad tempus. nec moueris ad tempus.
nec quiescis ad tempus. ꝫ tamen facis ꝫ uisio
nes temporales. ꝫ ipsa tempora ꝫ quietem
ex tempore. Hos itaq; ista que fecisti uidemus.
quia s̄. tu aut̄ quia uides ea sunt. ⁊ nos fo
ris uidem⁹ ea sunt. ꝫ intus quia bona s̄. Tu aut̄
ibi uidisti facta ubi uidisti facienda. ꝫ nos
alio tempore moti sumus ad bene faciēn
dū postea quā concepti de spū tuo cor nr̄m.
Priori aū tēpore ad male faciendū mouebā
mur desertores te. Tu ū ds. unde bona num
quā cessasti bene facere. ⁊ sunt quedā bona
opera nr̄a ex tuneret quidē tuo. sed non sem
pit̄na. post illa nos requieturos in tua gran
di sanctificatione speramus. Tu aut̄ bonus.
nullo indigens bono semp quietus es. quō
tua quies tu ipse es. ⁊ hoc intelligere. qui
hominū dabit homini. Quis angelus angt